

POKÁNIE ČIŇTE A VERTE EVANJÉLIU!

Mk 1,14-20

kázání ze soboty 13. 6. 2015 – br. Juraj Turóci

„¹⁴ Keď Jána uväznili, prišiel Ježiš do Galiley, zvestoval evanjelium Božie ¹⁵ a hovoril: *Naplnil sa čas a priblížilo sa kráľovstvo Božie; pokánie čiňte a verte v evanjelium!* ¹⁶ Keď šiel popri Galilejskom mori, videl Šimona a Ondreja, brata Šimonovho, spúšťať sieť do mora, lebo boli rybári. ¹⁷ Ježiš im povedal: *Podťte za mnou a ja vás urobím rybármi ľudí.* ¹⁸ A oni hneď zanechali siete a nasledovali Ho. ¹⁹ Keď poodišiel máličko, uvidel Jakuba, syna Zebedeovho, a jeho brata Jána; aj tí opravovali na lodi siete. ²⁰ Hneď ich zavolať a oni zanechali otca Zebedea s jeho pomocníkmi na lodi a šli za Ním.“ (Marek 1, 14 – 20)

Milí bratia a milé sestry!

V živote každého človeka sú chvíle, okamihy, ktoré majú pre nás väčšiu závažnosť, väčší význam, ako niekoľko mesiacov či dokonca celé roky. Možno k nim patrí prijatie na vytúženú školu, prestížna práca, svadba, narodenie dieťaťa, krst, prípadne dosiahnutie úspechu v športe, v umení alebo v inom odvetví.

Šimon a Ondrej, Jakub a Ján Zebedeovci (Mk 1, 16 a 19) tvorili dve bratské dvojice, pre ktoré bolo stretnutie s Ježišom dôležitejším momentom, ako ich celé predošlé roky. Opúšťajú svoju prácu a nasledujú Ježiša.

Ako si takéto náhle rozhodnutie vysvetliť? Čo bolo príčinou Ježišovej nesmiernej príťažlivosti?

Niečo sa dá zistiť zo súvislostí úvodnej kapitoly Markovho evanjelia.

Píše sa v nej, že Ježiš vystriedal Jána – kazateľa z púšte, prezývaného tiež Krstiteľ. Ján bol zvláštna postava. Čudne sa obliekal (do pláštá z ľavej srsti) a ešte čudnejšie sa stravoval (jedával kobyľky a poľný med – Mk 1, 6). Nezvyčajný chlapík! Ťažko by sme ho mohli zobrať na recepciu, reprezentačný ples alebo na oficiálnu cirkevnú slávnosť.

Ján drsno nielen pôsobil, ale aj to, čo kázal, bolo drsne pravdivé. Keď vyčítal kráľovi nezriadený manželský život, panovník ho dal umlčať. – Typická reakcia ľudskej pýchy: namiesto odvrátenia sa od hriechu, odstraňuje toho, kto naň poukazuje.

Dobrá správa pre nás je, že **Božie slovo však nemožno umlčať.**

Namiesto Jána prechádza teraz Galileou Ježiš. Zvestuje rovnaké posolstvo ako Ján: „*Pokánie čiňte a verte v evanjelium!*“

Rybárov si Ježišovo oslovenie podmaňuje. Možno sa aj vy pýtate: **V čom tkvie Ježišova príťažlivosť?** – Bola to Božská autorita, ktorá si získala ľudské srdcia.

V Ježišovi si k nám našiel cestu sám Boh.

Áká to musela byť sila je zjavné z toho, že už písomné správy o Ježišovi v evanjeliách (naďalej) dokázali oslovovať ľudí a privádzať ich k zmene života.

Spomeňme Martina Luthera, ako mu Božie slovo otvorilo oči!

O koľko silnejšie muselo byť stretnutie s Ježišom tvárou v tvár?! Keď už „kópia“ – bib-

lické záznamy o živote Ježiša, vedia pohnúť súčasným človekom, o koľko mocnejší musel byť „originál“ – priame stretnutie s Ježišom?

Ježiš si za prvých učeníkov vyberá dve dvojice bratov živiacich sa rybolovom. V očiach zbožných farizejov boli rybári považovaní za odpadlíkov od Mojžišovho zákona. Dôvodov bolo pravdepodobne viac. Napr. preto, že rybári pracovali v polopohanskej oblasti, akou bola Galilea. Alebo možno preto, že mohli praktikovať pohanské zvyky, keď chytali ryby. Farizeji považovali rybárov za odpadlíkov od zákona vari už len preto, že pri triedení rýb sa museli dotýkať aj tvorov, ktoré boli podľa zákona nábožensky „nečisté“.

Ježiš však mal pre rybárov porozumenie. Vedel, že je poslaný k „strateným ovciam domu izraelského“.

Ani nám – súčasnej cirkvi – by toto nemalo uniknúť. Nie sme tu preto, aby sme pestovali zbožnosť, ktorá sa krúti okolo seba, ale cirkev má byť Božím miestom pre všetkých, ktorí sú ubití na duchu, pohrdaní a odsúvaní na okraj.

Biblia sa nerozpisuje o tom, čo si galilejskí rybári mysleli, v akom boli rozpoložení, nehovorí nič o ich úzkostiach, nádejách, záujmoch či nezájumoch. Rozhodujúcim je Ježišovo oslovenie, to, že ich Ježiš volá. A oni ochotne idú, nepýtajú sa na podmienky či vyhlídky, nekalkulujú. Ježiš hľadá práve takúto vieru.

Vieru, ktorá je odpoveďou na Jeho volanie. – Odpoveďou bez vypočítavosti.

Volá rybárov k sebe: „*Pod'ťe za mnou!*“ (v. 17) A volá ich pod svoj vplyv: Niečo s vami urobím! – Bude to nové a zvláštne povolanie. Majú sa stať rybármi ľudí.

Galilejskí rybári sa dali odvolať od toho, čo si ONI doposiaľ mysleli, čo ONI zamýšľali, čo ONI robili a dali sa pozvať k tomu, čo si ON Ježiš myslí, čo s nimi On zamýšľa, čo On podniká. Kým pre ryby znamenalo ich ulovenie rybármi smrť, bratia rybári majú teraz „loviť“ – získavať ľudí, aby v Ježišovi našli pravý život, aby sa stali skutočnými, dôstojnými ľuďmi.

Kvôli tomu je možné opustiť sieť, zamestnanie, dokonca aj otca.

Musím sa Vám priznať, že sa mi to zdá príliš tvrdé. Zdá sa, ako by Ježiša nezaujímalo, čo zaujíma nás. Odvolal štyroch mužov od práce, od rodín. Starali sa predsa o príbuzných a o ich aj svoje živobytie. **Má niekto právo ich z toho vytrhnúť?** Má Ježiš právo vytrhnúť nás z našich zväzkov a vzťahov, z rodinných pút a spoločenských záväzkov? Otec Zebedeus bol sotva nadšený, keď mu Nazaretský Ježiš odvádza dvoch v rybárskom „remesle“ vyučených synov. Jeho rybáska „Zebedeus, s.r.o.“ tým bola poriadne ohrozená.

Aj my máme svoje životné úlohy. Osvojili sme si to, čo v živote potrebujeme, alebo chceme získať vzdelanie, odbornosť pre to, čo budeme v budúcnosti potrebovať. Aj nám sa však môže stať, že Ježišovi pri nás pôjde o niečo iného. Môže sa stať, že to, čo sa nám zdá dôležité, naše plány v rodine či práci, bude Ježiš považovať za vedľajšie. On nás volá k tomu, čo sa Jemu javí zásadné a nevyhnutné.

Čo je v konečnom dôsledku aj pre nás tým najlepším riešením.

S Ježišom prichádza Božie kráľovstvo, On chce byť Kráľom nášho života. Volá nás predovšetkým k poslaniu. K akému?

Pokúsme sa to priblížiť:

Žijeme v dobe, keď technika silne mení tvár sveta.

Priamo aj nepriamo.

Priamo tak, že utvára podobu krajiny stavbami, zásahmi do jej členenia, spomeňme nové úseky diaľnic, mosty či tunely.

Nepriamo trebár s informáciami, ktoré inšpirujú alebo aj zvädzajú k inému usporiadaniu života, inému spôsobu bývania, správania, k iným morálnym hodnotám. Aj myšlienky, idey tlačia na zmenu sveta. Mnoho z toho je nutné, ak má naša zem užiť rastúci počet obyvateľov a pokryť spotrebu nevyhnutnej energie.

Ježišovi však ide o hlbšiu zmenu. Ide Mu o nový svet pod Božou vládou. O Božie kráľovstvo – Božie kraľovanie v našom žití.

Ježiš nás volá, aby sme svojimi postojmi, svojimi otázkami, svojím citlivým svedomím prebúdzali cirkev aj naše okolie pre taký život a svet, aký ho chce mať Boh.

Nezáleží na tom, ako to s nami je, ani na tom, či si uvedomujeme, že potrebujeme Spasiteľa. Rozhodujúce je, či aj nás Ježiš potrebuje, či aj nás chce použiť vo svojom diele. Posolstvo dnešnej state evanjelia znie, **že to tak je** – že Ježiš chce, aby sme vstúpili do Jeho služby. Ťažko presne povedať, ako a akým spôsobom si nás chce Ježiš použiť. Možno celkom inak ako vtedy oných štyroch rybárov.

Možno Ježiš chce, aby sme verne zostali práve tam, kde sme, **ale inak ako doposiaľ**. Jedno je jasné: Máme byť rybármi ľudí.

Byť rybármi ľudí ale neznamená si rozširovať členskú základňu cirkvi, ale predovšetkým získavať ľudí pre Ježiša, pre Jeho riešenia, Jeho charakter a Jeho spôsob života. Máme ukázať ľuďom, ako žije kresťanský študent, kresťanský dôchodca, kresťanská stará mama, kresťanský robotník, učiteľ, lekár, umelec, kresťanský otec, matka, syn či dcéra, kresťanský obchodník, podnikateľ, kresťanská rodina, kazateľ...

V nás má svet objaviť Ježiša, stretnúť sa s Ním.

Nie je to ani jednoduchá, ani ľahká úloha

Ak by dnešná zvesť končila tu, mohla by vyznievať ako ukladanie ťažkých požiadaviek na naše príliš slabé ramená. Ježiš nás nevolá predovšetkým k úlohám, ale k sebe. A u Neho človek objaví radosť aj silu ku konaniu a dávaniu, k službe iným. Každým poslušnutím Ježišovho volania sa naša viera stáva pevnejšou – a zažijeme to, o čom hovorí Nehemiáš (8,10b): Radosť z Hospodina je našou silou.

Naplnil sa čas a priblížilo sa kráľovstvo Božie; pokánie čiňte a verte v evanjelium!

Veď každý, kto by vzýval Pánovo meno, bude spasený. Ako však budú vzývať toho, v ktorého neverili? Ako uveria v toho, o ktorom nepočuli? Aké krásne sú nohy tých, ktorí prinášajú radostnú zvesť o dobrých veciach. (Rimanom)

Prikázal som ti predsa: Buď silný a odvážny, nestrachuj sa a nezúfaj! Veď Hospodin, tvoj Boh, bude s tebou, kamkoľvek pôjdeš. (Jozua)

Amen.

Modlitba: Nebeský Otče, naplň nás svojím Duchom. Pane Ježiši, Ty máš slová večného života. Prosíme Ťa, aby aj slovo, ktoré nám bolo zvestované, pomáhalo robiť náš život podobnejším Tebe – Tvojmu životu – Tvojmu charakteru. Amen.